

интрига, която заплашваше да прибере в' лоното на католицизъм а почти една третя от Македония, идеята да се запознаеш лично с' нея и с' хората ѝ, да изучиш бит'а, общите и език'а на македонските българи, да събереш материали по език'а и народните на тая страна, ме накара още по охотно да се съглася на желанието на Н. Блаженство. Отидох най напред в' Солун и от там в' Велес, гдъто раздор'а между българите беше най голъм и най опасен. В' качество на редактор на Македония аз бях известен по име връд в' Македония, от която страна много частни лица и общини се отнасяха до мене но народните работи и по училищата. Най много търсиха учители и аз ги улеснявах до колкото можах. По моя прѣпоръка в' Велес бѣха условили Н. Поповича против когото по послѣ една част от население беше се повдигнало в' полза на Иосифа Ковачева. Аз имах крайното удоволствие да помиря Велесчани, слѣд което ходих да обиходя и нѣколко от околните села. За да можа да обиколя по вече градове и места в' Македония, отнесох се до Екзархията за среѣства които ми се отказаха. Това ме принуди да се върна по скоро в' Цариград

В' Македония аз се бавих всичко около една мѣсец, но в' късото това време бях успѣл да съберъ много нови материали, между които голъмо количество пословици и доста записи за Богомолството, които представляваха значителен интерес. Слѣд като се завѣрих в' Цариград, опитах се изново да се задържъ там, но при всички мои усилия обстоятелствата не ми помогаха и аз се принудих да приемъ предложението на Старозагорци да им бѫдѫ главен учитель.

В' Цариград, ако и по голъмата част на времето ми да беше занято с' вѣстникарската и политическата ми дѣятельност, аз никога не пропущах случай да събирам и записвам всѣкакви материали които трупах на страна за да ги обработвам в' по охолно време. Такива материали, събрани в' течение на тридесет години, въпреки разни нещастия, аз имах настуриани в' цѣли санджици и ги прибрах с' себе си в' Стара-Загора, гдѣто, освободен от всѣкакви други главоболии освѣн уроците си, аз посвещавах всичкото си свободно време изключително за народните пѣсни, приказки, пословици, гатанки, обряди, богати записи за Географическия и Истори-